



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **REC Group s.r.o.**, IČO 25548034
sídlem Brněnská 1372, 686 03 Staré Město
zastoupena advokátem Mgr. Michalem Zahnášem
sídlem tř. Svobody 645/2, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2020, čj. 64195/20/7700-40470-010198,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalovaný rozhodoval o žádosti žalobkyně o prominutí penále a odvodu za porušení rozpočtové kázně. Prominul jí část penále a odvod neprominul ani z části. Žalobkyně napadá pouze tu část, ve které jí žalovaný nevyhověl, a navrhuje, aby soud tuto část zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozhodnutí v této části považuje za nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné.
2. První žalobní bod spočívá v nedostatečném odůvodnění správního uvážení žalovaného. Ten se měl zabývat především tím, v jaké míře žalobkyně porušila zásadu zákazu diskriminace. Tato otázka je zásadní pro rozhodnutí zda a nakolik žalovaná žádosti

žalobkyně vyhoví, a to i s ohledem na závazný interní pokyn č. GŘ-D-17 (dále jen „Pokyn“). Aplikací Pokynu na případ žalobkyně se však žalovaný věnoval velmi stroze a nedostatečně. Úvahy ohledně toho, jakou sazbu odvodu bude aplikovat, nijak nevysvětlil. Rozhodnutí nemohlo být vystavěno pouze na závěru, že žalobkyně porušila zákaz diskriminace při zadání veřejné zakázky, neboť zásada zákazu diskriminace se jako pojmový znak objevuje v Pokynu u čtyř různých typů porušení rozpočtové kázně. Stejně tak není možné pouze odkazem na porušení zákazu diskriminace odůvodnit použití základní sazby 25 % z dotace. Žalovaný proto pochybil jednak tím, že nepodřadil zjištěný skutkový stav pod některé z typizovaných porušení rozpočtových pravidel, jednak tím, že se nezabýval hodnocením závažnosti zjištěného pochybení pro určení konkrétní sazby odvodu.

3. V druhém žalobním bodu žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí na jedné straně konstatuje, že v případě žalobkyně existuje důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu čl. V Pokynu. Na straně druhé však uvádí, že na straně žalobkyně neexistuje žádná výjimečná okolnost. Takový závěr je nepřezkoumatelný a žalobkyně v této souvislosti odkázala na rozsudky zdejšího soudu ze dne 26. 9. 2018, čj. 9 Af 39/2016-28, a ze dne 26. 9. 2019, čj. 8 Af 2/2017-44.
4. Nad rámec výše uvedeného žalobkyně v třetím žalobním bodu též polemizovala s tím, že uchazeči o veřejnou zakázku, kteří zaplatili poplatek za zpřístupnění zadávací dokumentace, ale následně nabídku do soutěže nepodali, tak učinili právě kvůli diskriminační podmínce spočívající v neúměrně vysoko stanoveném čtvrtletním obratu. Tento závěr je dle žalobkyně pouhou spekulací. Správní orgány si mohly zjistit důvody, proč se uchazeči nakonec soutěže nezúčastnili. Žalobkyně je oslovila a zjistila, že u žádného nebyla důvodem výše čtvrtletního obratu. Tento závěr správce daně proto dle žalobkyně postrádá oporu v provedených důkazech.

II. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.
6. K první žalobní námitce uvedl, že v napadeném rozhodnutí vypořádal všechny žalobkyní uváděné důvody pro prominutí penále a odvodu a její žádost posoudil v souladu se zákonem a Pokynem. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jakého porušení povinností v zadávacím řízení veřejné zakázky se žalobkyně dopustila. Nebylo proto nutné podřazovat toto porušení opakovaně pod konkrétní formulaci čl. V odst. 1 písm. c) Pokynu. Žalobkyně v zadávací dokumentaci stanovila jako kvalifikační předpoklad celkový obrat uchazeče o zakázku za poslední tři účetní období v minimální výši 400 milionu ročně. Požadovaný obrat mnohonásobně převyšoval hodnotu veřejné zakázky, a byl proto diskriminační. Je tedy zřejmé, že toto porušení je stanovením nezákonného, případně diskriminačního kvalifikačního předpokladu ve smyslu čl. V odst. 1 písm. c) Pokynu. Tuto skutečnost nebylo nutné v závěru rozhodnutí opakovat.
7. I ohledně zvolené sazby odvodu je třeba vycházet z celého odůvodnění rozhodnutí. V něm bylo podrobně popsáno porušení povinností žalobkyní, i jaké důsledky mělo. Postup žalobkyně mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějšího dodavatele, což žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl opakovaně. Naopak žádné okolnosti ke snížení sazby odvodu žalovaný neshledal.

8. K druhé žalobní námitce žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za přezkoumatelné. Žalobkyně uváděný rozpor odůvodnění je pouze zdánlivý, neboť ze samotného odůvodnění je zřejmé, že žalovaný v případě shledal důvody hodné zvláštního zřetele. Závěr, že neshledal žádné výjimečné okolnosti, se vztahuje pouze k úvaze o možnosti použít nižší sazbu odvodu, což z textu vyplývá. Odkaz žalobkyně na rozsudky zdejšího soudu nepovažuje žalovaný za příléhavé.
9. K další argumentaci žalobkyně žalovaný uvedl, že žalobkyně tyto námitky neuplatnila v řízení před správcem daně. Žalobkyně měla tuto námitku uplatnit v řízení o vyměření odvodu a penále, nikoliv nyní v řízení o její žádosti o prominutí. Platební výměry jsou již pravomocné a žalovaný je nemůže opětovně posuzovat. Navíc k porušení zákazu diskriminace dochází i tehdy, když kvalifikační předpoklady mohou být důvodem, pro který se potenciální uchazeči do zadávacího řízení vůbec nepřihlásí.

III. Obsah správního spisu

10. Ze spisového materiálu soud zjistil následující podstatné skutečnosti.
11. Žalobkyně dostala dotaci ve výši 27 495 000 Kč na projekt Linky k využívání odpadních pneumatik.
12. Po proběhlé daňové kontrole dospěl finanční úřad k závěru, že žalobkyně porušila rozpočtovou kázeň. Žalobkyně stanovila v zadávací dokumentaci podmínku, že uchazeč musí mít za poslední tři účetní období obrat minimálně 400 milionů Kč za rok. Požadovaná výše obratu byla 21 násobkem předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Takový nepoměr považoval správce daně za nepřiměřený a porušující zásadu nediskriminace. Nelze totiž vyloučit, že pokud by byl požadavek nastaven přiměřeněji, mohla žalobkyně obdržet nabídky od širších okruhů dodavatelů. Postup žalobkyně proto mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a žalobkyně svým jednáním porušila zákonné povinnosti i podmínky dotačního rozhodnutí. Finanční úřad stanovil odvod ve výši 25 % z celkové částky dotace.
13. Finanční úřad vydal 30. 8. 2017 dva platební výměry:
 - platebním výměrem č. 55/2017 vyměřil žalobkyni za porušení rozpočtové kázně odvod 5 842 688 Kč do Národního fondu,
 - platebním výměrem č. 56/2017 vyměřil žalobkyni za porušení rozpočtové kázně odvod 1 031 063 Kč do Státního fondu životního prostředí.
14. Vedle odvodů za porušení rozpočtové kázně vyměřil finanční úřad žalobkyni i penále a vydal 15. 10. 2018 dva platební výměry za prodlení s odvodem:
 - platebním výměrem č. 90/2018 vyměřil žalobkyni penále 5 842 688 Kč,
 - platebním výměrem č. 91/2018 vyměřil žalobkyni penále 1 031 063 Kč.
15. Žalobkyně podala odvolání proti platebním výměrům č. 55/2017 a 56/2017, které Odvolací finanční ředitelství zamítlo. Všechny čtyři platební výměry nabyly právní moci.
16. Žalobkyně požádala 29. 10. 2018 o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně a penále. V žádosti primárně nesouhlasila se závěry správce daně ohledně porušení rozpočtové kázně. Zdůraznila, že projekt se týkal zařízení náročného na technologické provedení, proto požadavek na výši obratu nepovažovala za diskriminační. Ostatně sama žalobkyně tuto podmínky splňovala. Důvodem pro vyhovění žádosti byla dle žalobkyně

skutečnost, že projekt byl splněn a technologická linka je v provozu a funkční. Projekt má pro společnost větší prospěch než odvod za porušení rozpočtové kázně. Zároveň považovala vyměřený odvod a penále za nepřiměřeně vysoké, neboť dohromady tvoří skoro polovinu dotace a požadovaná částka představuje třetinu zisku za osm let provozu linky. Jako další důvod pro vyhovění žádosti uvedla, že by zaplacení platebních výměrů mělo na žalobkyni nepřiměřený dopad. Linku provozuje dceřiná společnost žalobkyně, která se díky lince vypracovala na špičku oboru. Pro udržení této pozice jsou nutné investice, které by nebyly možné v případě zaplacení odvodu a penále. Žalobkyně nedisponuje volnými prostředky v požadované výši. Závěrem žalobkyně uvedla, že ona i její dceřiná společnost je velmi aktivní v rámci své společenské odpovědnosti. Pořádají ekologické akce a jsou součástí kulturního života. Splnění povinnosti uložené platebními výměry by vedlo k zastavení těchto projektů.

17. Napadeným rozhodnutím žalovaný prominul žalobkyni částku 2 976 364 Kč z penále vyměřeného platebním výměrem č. 90/2018 a částku 523 285 Kč z penále vyměřeného platebním výměrem č. 91/2018. Vyměřené odvody žalobkyni neprominul. V odůvodnění žalovaný popsal, v čem správce daně spatřoval porušení rozpočtové kázně. Vysvětlil, že v rámci rozhodování o žádosti o prominutí není možné opětovně věcně přezkoumávat pravomocné platební výměry. I tak se věnoval argumentaci žalobkyně směřující věcně proti platebním výměrům a ztotožnil se se závěry Odvolacího finančního ředitelství, jež v rozhodnutí citoval. Zdůraznil důležitost zákazu diskriminace, která zahrnuje diskriminaci přímou i nepřímou. Nezpochybil, že cíle projektu byly naplněny, a poukázal na to, že tuto skutečnost zohlednil i správce daně při stanovení výše odvodu. Samotné naplnění projektu však nemůže být důvodem pro prominutí odvodu a penále, neboť by pak postrádalo smysl podmínky použití dotace vůbec stanovit; nadbytečným by se stal i samotný institut porušení rozpočtové kázně. K argumentaci nepřiměřeně velkým dopadem do hospodaření žalobkyně žalovaný uvedl, že z podkladů předložených žalobkyní není zřejmé, jakým způsobem hospodáří a jak by se splnění povinností uložených platebními výměry promítlo do jejího hospodaření. Některé z podkladů nejsou aktuální a některé se netýkají žalobkyně nýbrž její dceřiné společnosti. Výše odvodu a penále nemusí odpovídat prostředkům, které má daňový subjekt k dispozici na účtu. Dopadům, které by mohla mít jednorázová úhrada dlužných částek, lze též zabránit např. splátkovým kalendářem. Za podstatné žalovaný nepovažoval ani aktivity žalobkyně v rámci její společenské odpovědnosti. Se stanovenou výší odvodů a důvody, které k jejímu stanovení vedly, se žalovaný ztotožnil a odkázal na odůvodnění rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství. Žalovaný proto uzavřel, že uplatněné důvody a zjištěný skutkový stav neodůvodňovaly postup nad rámec Pokynu.
18. Žalovaný dále posoudil případ žalobkyně v souladu s Pokynem a neshledal důvody pro snížení vyměřených odvodů. Na pochybení žalobkyně dopadá čl. V odst. 1 písm. c) Pokynu, který stanoví základní sazbu 25 % s možností snížení na 10 % či 5 % v závislosti na vážnosti pochybení. Pro toto mimořádné snížení však žalovaný důvody neshledal, neboť došlo k porušení zákazu diskriminace a jednání žalobkyně mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějšího dodavatele. Důvody uvedené v žádosti ani skutková zjištění nepředstavují výjimečné okolnosti odůvodňující použití nižší sazby odvodu. Z těchto důvodů ponechal žalovaný odvod ve výši 25 %, jak byl stanoven platebními výměry. Žalovaný částečně prominul vyměřené penále. Uvedl, že přihlédl k charakteru porušení povinností žalobkyně a k tomu, že na rozdíl od odvodu penále nepředstavuje částku, která

byla žalobkyni poskytnuta v rámci dotace. Částku, o kterou penále snížil, vypočetl žalovaný podle čl. II odst. 7 Pokynu a do odůvodnění vtělil tabulku s výpočtem.

IV. Posouzení věci soudem

19. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci konkludentně souhlasili (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního). Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.
21. Žaloba není důvodná.
22. Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností, neboť pokud by tato námitka byla důvodná, musel by soud již pro tento důvod napadené rozhodnutí zrušit. Žalobkyně namítá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť na jedné straně žalovaný shledal v případě žalobkyně důvod hodný zvláštního zřetele, na straně druhé však uvádí, že na straně žalobkyně neexistuje žádná výjimečná okolnost.
23. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné i v případě, že jeho odůvodnění je stiženo formulační nesrozumitelností do té míry, že nedává smysl, který by svědčil o jeho skutkových a právních důvodech (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, čj. 7 A 547/2002-24; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Tak tomu v posuzovaném případě není, neboť z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakých skutečností žalovaný vycházel, jaké okolnosti vzal v potaz a jak věc právně posoudil. V rozhodnutí není vnitřní rozpor, který namítá žalobkyně. Z odůvodnění je totiž zřejmé, že žalovaný shledal v případě žalobkyně důvod hodný zvláštního zřetele, který odůvodňuje snížení penále, neshledal však žádnou výjimečnou okolnost odůvodňující použití nižší než základní sazby odvodu. Části odůvodnění, které žalobkyně staví do vzájemného rozporu, se týkají jiných skutečností a obstojí vedle sebe.
24. Odkazy žalobkyně na rozsudky zdejšího soudu nejsou skutkově příléhavé. V rozsudku čj. 9 Af 39/2016-28 soud zrušil rozhodnutí žalovaného o žádosti o prominutí proto, že se v něm žalovaný vůbec neosvětlil, jak na posuzovaný případ aplikoval Pokyn, a v rozporu s ním nepracoval s úvahou, že šlo o spolufinancované dotace. Tyto otázky v posuzované věci nejsou relevantní. V rozsudku čj. 8 Af 2/2017-44 shledal soud rozhodnutí žalovaného o prominutí nepřezkoumatelným proto, že se žalovaný vůbec nezabýval možností použít nižší než základní sazbu odvodu a zároveň vůbec neodůvodnil, jakým výpočtem dospěl k promíjené částce. V posuzované věci se však žalovaný možností použití nižších sazeb odvodu zabýval a také uvedl, jakým způsobem vypočetl výši promíjeného penále.
25. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí není důvodná.
26. Soud se dále zabýval namítanými nedostatky odůvodnění správního uvážení.
27. Žalobkyni byl uložen odvod a s tím spojené penále za porušení rozpočtové kázně dle § 44a zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Povinnost zaplatit penále vzniká *ex lege* při prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně a zákonem je přímo stanovena i jeho výše (§ 44a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech ve znění do 29. 12. 2011; v nyní účinném znění § 44a odst. 10 tohoto zákona). Dle § 44a odst. 12 tohoto zákona může žalovaný z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominout odvod za porušení

rozpočtové kázně nebo penále za prodlení s ním, s výjimkou odvodu neoprávněně použitých nebo zadržovaných peněžních prostředků podle § 44 odst. 2 písm. a) a b). O prominutí může požádat osoba, která se dopustila porušení rozpočtové kázně (§ 44a odst. 13 citovaného zákona).

28. Úprava prominutí odvodu a penále kombinuje správní uvážení (*žalovaný může prominout*) a neurčitý právní pojem (musí jít o *důvody hodné zvláštního zřetele*). Správní uvážení může soud přezkoumat pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování, zda správní orgán správního uvážení nezneužil, či nepřekročil jeho meze a zda premisy úsudku správního orgánu byly zjištěny řádným procesním postupem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2021, čj. 7 Afs 314/2019-21, bod 43 až 45). Výklad neurčitých právních pojmů a jejich aplikace na konkrétní případ však podléhá soudnímu přezkumu v plném rozsahu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 8 As 37/2011-154, č. 3073/2014 Sb. NSS, bod 15 a 24).
29. Výklad neurčitých právních pojmů mohou správní orgány v rámci své hierarchie cizelovat a usměrňovat formou interních normativních aktů. Žalovaný při posuzování žádostí o prominutí odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně vychází z Pokynu. Ten vymezuje skutečnosti, které konstituují důvody hodné zvláštního zřetele, a kritéria, podle kterých žalovaný rozhoduje o žádostech o prominutí (čl. I Pokynu). V případech, kdy je sankce dle čl. V stanovena z částky odvodu, rozumí se odvodem částka odvodu vztahující se k jednotlivému porušení rozpočtové kázně (čl. II odst. 8 Pokynu). Za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 44a odst. 12 rozpočtových pravidel se při porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek rozumí mj. *porušení povinnosti stanovit předmět veřejné zakázky nediskriminačním způsobem, neoprávněně použití jednacího řízení s uveřejněním, diskriminační nastavení technických či obchodních podmínek, použití nezákonného hodnotícího kritéria, stanovení nezákonného, příp. diskriminačního kvalifikačního předpokladu, podstatná změna zadávacích podmínek v průběhu jednacího řízení s uveřejněním, porušení povinnosti postupovat při hodnocení nabídek transparentně a v souladu se zásadou rovného zacházení, nedodržení povinnosti zdržet se vyjednávání o nabídkách, neoprávněné vyloučení zájemce/uchazeče ze zadávacího řízení s potenciálním vlivem na výsledek zadávacího řízení, uzavření smlouvy s uchazečem, který měl být vyloučen* [čl. V odst. 1 písm. c) Pokynu]. Pro tyto případy stanoví Pokyn sazbu odvodu 25 % z částky použité na financování veřejné zakázky s možností snížení na 10 % či 5 % v závislosti na závažnosti pochybení. Sazba penále je stanovena ve výši výhody za zdržení. Výhoda ze zadržení se stanoví z částky neprominutého odvodu a podle referenční sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro ČR platnou v den podání žádosti o prominutí zvýšené o 3,5 procentních bodů, maximálně však do výše neprominutého odvodu (čl. II odst. 7 Pokynu).
30. Žalovaný v závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že porušení rozpočtové kázně žalobkyní odpovídá čl. V odst. 1 písm. c) Pokynu. Zároveň uzavřel, že v případě žalobkyně nepřistoupí k použití nižší sazby odvodu, a proto se použije základní sazba 25 %. Tento závěr odůvodnil závažností jednání žalobkyně, která porušila zákaz diskriminace, jenž je jedním ze základních principů v procesu zadávání veřejných zakázek. Toto stručné odůvodnění je však třeba číst v návaznosti na předchozí části odůvodnění napadeného rozhodnutí. V nich se žalovaný vypořádal s jednotlivými argumenty žalobkyně v žádosti a podrobně popsal, v čem spatřuje závažnost jednání žalobkyně i jeho závažnost. Opakovaně citoval z odůvodnění rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství o odvolání žalobkyně

proti platebním výměrům a s jeho závěry se ztotožnil. Vysvětlil význam zákazu diskriminace pro zajištění konkurence mezi dodavateli a podrobně se věnoval nepřiměřenosti podmínek, které žalobkyně v zadávací dokumentaci stanovila. V této souvislosti uvedl, že požadovaná výše obratu nebyla vůbec přiměřená rozsahu veřejné zakázky a s odkazem na závěry Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže popsal, jakým způsobem se má stanovovat podmínka výše obratu za poslední tři účetní období. Zároveň zdůraznil, že k diskriminaci dochází i nepřiměřeným nastavením podmínek, jak to učinila žalobkyně, a že porušením zákazu diskriminace je i odrazení potenciálních uchazečů, kteří se již kvůli nepřiměřeně tvrdým podmínkám o veřejnou zakázku vůbec neucházeli.

31. Závěry žalovaného jsou v tomto ohledu velmi podrobné a je z nich zřejmé, že jednání žalobkyně považoval za velmi závažné. Zároveň se podrobně věnoval všem argumentům, které žalobkyně uvedla v žádosti o prominutí. V návaznosti na tyto úvahy je pak dostatečný i stručný závěr o tom, že žalovaný neshledal důvod pro použití snížené sazby odvodu.
32. Žalovaný nemusel v závěru ani výslovně uvést, o kterou z konkrétních skutkových podstat uvedených v čl. V odst. 1 písm. c) Pokynu se jedná. Z odůvodnění je totiž zřejmé, v čem nezákonné jednání žalobkyně spočívalo a že se jednalo o použití diskriminačního kvalifikačního předpokladu. Taková identifikace je zcela dostatečná již proto, že žádná z dalších skutkových podstat uvedených v čl. V odst. 1 písm. c) Pokynu, na jednání žalobkyně nedopadá.
33. Lze proto shrnout, že žalovaný postupoval v souladu s Pokynem a právní úpravou. Dostatečně se zabýval hodnocením závažnosti zjištěného pochybení pro určení konkrétní sazby odvodu. Z odůvodnění je i zřejmé, pod jaký typ porušení pravidel při zadávání veřejných zakázek žalovaný podřadil jednání žalobkyně. Žalovaný odůvodnil své správní uvážení srozumitelně, v mezích a hledisek stanovených zákonem. Jeho úvahy jsou v souladu s pravidly logického usuzování a žalovaný nepřekročil jeho meze. Žalobní námitky ohledně nedostatečného odůvodnění správního uvážení žalovaného proto nejsou důvodné.
34. Poslední námitka žalobkyně se týkala nedostatků v postupu finančních úřadů při vydávání platebních výměrů. Dle žalobkyně se měly zabývat skutečnými důvody, pro které uchazeči zaplatili poplatek za zpřístupnění zadávací dokumentace, ale následně nabídku do soutěže nepodali. Tyto námitky se netýkají předmětu řízení. Tím je přezkum rozhodnutí o žádosti o prominutí odvodu a penále. Ačkoliv je v tomto řízení prostor pro zohlednění individuálních okolností případu žadatele (srov. obdobné úvahy v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2021, čj. 1 Afs 236/2019-83, č. 4141/2021 Sb. NSS, bod 53), není možné, aby v nich žalobkyně namítala údajná pochybení při zjišťování skutkového stavu v řízení, jehož výsledkem bylo vydání platebních výměrů. Ani tyto námitky proto nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

35. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a žalobu proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

36. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal jejich náhradu. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2021

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu